

[Weikop.]

eksporten. Men det skal man nu ikke være sikker på at der gør. Det, der formentlig er ved at ske, er vel, at eksportører, der ikke har været tilstrækkelig opmærksom på kreditfondens virksomhed, nu efter — jeg tør ikke sige den agitation, men i hvert fald efter de oplysninger, som eksportørerne har fået i den senere tid, i større udstrækning kan benytte eksportkreditfonden som et middel til at sikre sig.

Nu kan man måske sætte et spørgsmålstegn ved, om man skal udvide garantiansvaret med 1 milliard kr.; det er ganske vist garantier, men 1 milliard kr. er dog alligevel penge. Når jeg siger, at man skal sætte et spørgsmålstegn derved, skyldes det, at garantiansvaret i øjeblikket reelt kun er udnyttet med ca. 1 milliard kr., medens ca. 300 mill. kr. er tilsagn, om hvilke man ikke ved, om de bliver effektive.

Når man går over til at afskaffe tilsagn — sådan forstår jeg det — med et uforbindende løfte om i givet fald at yde støtte, vil formentlig tilsagnet fremover sikkert falde betydeligt og behovet for en udvidelse af garantiansvaret blive tilsvarende mindre. Vel er vi interesseret i at fremme eksporten, og der er ikke noget urimeligt i at yde garantier, når det drejer sig om fjerntliggende lande, hvor der også er politisk risiko; det er for så vidt noget afgørende, men nødvendigheden af at garantere for eksport til f. eks. de nordiske lande står mig ikke helt klar. Det er muligt, at det er fornuftigt og rimeligt i enhver henseende, men det ville være ganske rart at få oplyst noget herom under det kommende udvalgsarbejde.

Nu må man ikke tro, at jeg siger dette for at vise nogen surhed over for selve formålet; det, jeg siger her, er alene udtryk for, at man efter min mening naturligvis bør bedømme og vurdere rimeligheden af at udvide garantierne med 1 milliard kr. Det vil mit parti meget gerne være med til at undersøge, men til gengæld ønsker vi, at sagen bliver grundigt bedømt, før der gives grønt lys.

Stats- og kommunegaranti for lån og statsgaranti for solvens eller hjemførsel af fremmed valuta har vel også den virkning, at det for den pågældende eksportør bliver lettere at låne til formidling af selve

eksporten. Jeg forstår, at man også i eksportkreditrådet er opmærksom på, at der kan opstå visse likviditetsproblemer. Det er derfor betryggende at vide, at der er truffet en ordning, hvorefter bankerne, omend kun i et vist omfang, kan få forsikrede fordringer genbelånt i nationalbanken. Når jeg siger, at det kun er i et vist omfang, er det, fordi det vel kun omfatter fordringer i forbindelse med længerevarende levering, altså kreditter, der løber over 2 år eller længere. Imidlertid er det interessant, at bankerne, så vidt jeg forstår, kan opnå akkurat den samme genbelåning, selv om der ikke er tegnet forsikring, for hvis det ikke var tilfældet, ville der faktisk være tale om forskelsbehandling, og man kan vel ikke komme uden om, at der tidligere er sket en forskelsbehandling med hensyn til statsgaranterede og kommune-garanterede lån.

Når jeg nævner dette, er det, fordi man i denne kreditrationeringstid bør tilgodese praktisk taget alle eksportørers kapitalbehov, hvad enten det drejer sig om eksportforsikret eller ikke-eksportforsikret udførsel. Det er formentlig ret afgørende.

Nu drejer det sig jo her om garantier, men man kan ikke komme uden om, at hvis det, jeg havde nær sagt skulle gå helt tosset, kan også skatteydernes penge komme i klemme. Man kan næsten sige, at det alene kommer til at bero på eksportkreditrådets administration — som jeg i øvrigt har stor respekt for — det kommer til at bero på, hvad der opsamles af midler til imødegåelse af tab i eksportkreditfonden. Det var vist et beløb på 200 mill. kr. i dollarpræmiering på biler, der i en vis forstand blev røvet til denne kasse, og endvidere er der den, om jeg så må sige, gamle eksportkreditfonds midler. Eksportkreditfonden er således alt i alt en god stødpude, men det må også indrømmes, at skal vi op på en garantisum på 2,5 milliard kr., er det nødvendigt at have en god stødpude. Jeg forstår, at eksportkreditrådet gør alt muligt for at undersøge forholdene og skabe fasthed i administrationen uden at inddrage sig på at yde garantier, hvor risikoen er for stor.

Det glædede mig at læse, at man også ser nøje på forholdene, når det drejer sig om reklamefremstød. Jeg håber derfor;